

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

всѣки присѣтъственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:
за въ Княжеството 20 лева, за по вѣгъ заедно съ пощенскитѣ
разноски 35 лева.

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотивки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. XIII.

СОФИЯ, сѣбота 16 мартъ 1891 год.

Брой 60.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ

УКАЗЪ

№ 46.

НИЙ ФЕРДИНАНДЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му отъ 26 того подъ № 7301, на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“ и съгласно III-то постановление на Министерския Съвѣтъ, въ засѣданието му отъ 16 февруар. т. г. протоколъ № 18,

Постановихме и постановяваме:

I. Разрѣшаваме да се взематъ отъ запазенія фондъ (гл. XIX, § 105) по бюджета на Финансовото Министерство за 1890 година 3960 л. 45 ст. за исплащаніе стойността на отчужденитѣ за държавна потрѣба 26403 кв. метри ниви и ливади, собственостъ на частни лица, находящи се около каменножглищната мина при с. Мошино.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаенъ въ Нашия Дворецъ въ ст. София на 26 февруарий 1891 година.

На първообразното съ собствената на Негово Царско Височество рѣчка написано:

Фердинандъ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ, Хр. Вѣлчовъ.

Докладъ до Негово Царско Височество.

№ 7301.

Господарю!

Прѣвъ 1889 година сж отчуждени за държавна потрѣба 26.403 кв. метри ниви и ливади, собственостъ на частни лица, находящи се около каменножглищната мина при с. Мошино, стойността на които, споредъ оцѣнението на Софийската окр. постоянна комисія, съ постановление отъ 5 май 1889 година подъ № 223, възлизаше на 1935 лева 67 ст., която сума и трѣбваше да се отпусне отъ държавното съкровище за прѣдаването ѝ на правоимѣющитѣ. Нъ догдѣ да се извършатъ нуждитѣ формалности, съгласно „закона за отчетността по бюджета“, за отпуснанието на тая сума отъ запазенія фондъ по бюджета на повѣренното ми Министерство за 1889 година, тъй като въ тоя бюджетъ не е билъ предвиденъ кредитъ за подобни разноски, притежателитѣ на казаннитѣ имоти заявили въ надлежний сждъ, че не сж доволни отъ оцѣнката на комисията и исплащанието на горѣказанната сума се прѣстанови. Миналата година обаче, Софийския окр. сждъ съ рѣшението си отъ 11 октоврий подъ № 271 е рѣшилъ да се заплати на притежателитѣ на въпроснитѣ земи 3960 лева 45 ст. вмѣсто опрѣдѣленитѣ отъ комисията 1935 лева 67 стот. Това рѣшение на сжда е влѣзло вече въ законна сила, земитѣ сж завладани отъ страна на държавата и стойността имъ подлежи на исплащаніе. Нъ тъй като и въ бюджета за миналата година нѣма предвиденъ кредитъ за подобни расходи, то на основание чл. 58 отъ „закона за отчетността по бюджета“ и съгласно III-то постановление на Министерския Съвѣтъ въ засѣданието му отъ 16 февруарий т. г. протоколъ № 18, честь имамъ най-покорно

да молж Ваше Царско Височество, да благоволите да разрѣшите, чрѣзъ подписването на приложения тукъ указъ, да се отпусне горѣказаната сума 3960 лева 45 стот., отъ запазената фондъ (гл. XIX, § 105) по бюджета на повѣренното ми Министерство за 1890 година.

Съмь, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 26 февруарий 1891 година.

Министръ на Финанситѣ, Хр. Бѣлчовъ.

Съ приказъ подъ № 232 отъ 4 мартъ т. г., уволнява се писаря при отдѣлението за прѣжитѣ данъци на Финансовото Министерство Хараламби Кючуковъ, понеже не може да работи, и вмѣсто него назначава се Никола Фурнаджиевъ отъ 3-й разрядъ; заплатата на Кючукова ще прѣстане отъ деня когато напустне да работи, а на Фурнаджиева ще почне да слѣдва отъ деня на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 233 отъ съща дата, уволнява се писаря по десѣтъка за прѣжитѣ данъци на Финансовото Министерство Ст. Минчовъ, понеже не се е явилъ да занеме длъжността си, и вмѣсто него назначава се Илия Томовъ съ 100 лева мѣсечна заплата, която ще почне да получава отъ деньтъ, когато захване да работи.

Съ приказъ подъ № 237 отъ съща дата, уволнява се началника на Чупренский митарственъ пунктъ, въ района на Видинската митница, Хр. Маджуновъ, по малограмотностъ като ще се има предъ видъ за друга служба, а вмѣсто него за такъвъ назначава се помощникъ секретаря при Царибродската митница Д. Вжларовъ; заплатата на Маджунова ще прѣстане да слѣдва отъ деня на прѣдаването дѣлата и управлението на пункта а на Вжларова ще слѣдва непрѣкъснато.

Отъ Министерството на Просвѣщението.

О К Р Ж Н О

№ 1619.

До г. г. директоритѣ на държавнитѣ училища и г. г. училищнитѣ инспектори.

За изслѣдване развитието на учебното дѣло въ България Министерството ми състави една программа въ видъ на въпросникъ, която вий, господине, ще се постараете да се распространи между по-развититѣ учители въ повѣренното вамъ училище или учебенъ окръгъ, както и между всички

бивши дѣяли по учебното дѣло, които могатъ да доставятъ исканитѣ отъ Министерството ми свѣдѣния. Значението на изслѣдванията, които желая да се възбудятъ съ програмата, е ясно изложено въ краткото въведение къмъ самата программа, за това считамъ за излишно да настоявамъ повѣче върху същия въпросъ. Азъ ще се ограничя прѣимущественно въ нѣколко практически указания за распространението на брошурката и за събирането и доставянието на материалитѣ. Желателно е преди всичко да се справи на лицата, които ще се ангажиратъ въ предприетото отъ Министерството ми историческо дѣло, че не се изисква отъ тѣхъ да исчерпятъ непрѣменно всичкитѣ точки на програмата. Ако могатъ да събержтъ свѣдѣния само по единъ предмѣтъ, по единъ отдѣлъ, по единъ въпросъ — и то е достатъчно. Това ограничение се прави, за да могатъ събирачитѣ да съсрѣдоточатъ своето внимание, своитѣ сили толкова повече върху отдѣлнитѣ точки, на които ще се спржтъ. Особенно значение придавамъ на началата на нашитѣ училища, — за това изслѣдвачитѣ трѣбва преди всичко да се постараятъ да събержтъ данни върху лицата, които най-напредъ сж станали причина за отваряние на училища у насъ, безъ разлика на учители или ревнители на народното образование. И двѣтъ категории дѣйци сж еднакво заслужили на народното ни учебно дѣло, за това заслужаватъ и еднакво внимание.

Първитѣ начала на нашитѣ съврѣмenni училища се крѣятъ, както е извѣстно, въ черковнитѣ и мѣнастирскитѣ келии. Дълго врѣме преди учението на родния ни языкъ да стане свѣтско, то се е култивирало въ тъмнитѣ монашески келии. Има основание да се вѣрва, че това учение е вървело непрѣкъснато отъ самото падание на българското царство, до началото на нашето столѣтие. Още въ 16 вѣкъ споредъ нѣмскитѣ пѣтешественикъ и съврѣмenniкъ на Лутера, Герлахъ, сжществували въ София двѣ български училища за попове; употрѣбението на старобългарския языкъ въ черквитѣ никога не е било прѣкъсвано въ нѣкои мѣста въ отечеството ни, които сж били по на завѣтъ отъ политическитѣ и социалнитѣ измѣния; близу е до ума слѣдователно да се предположи, че трѣбва тоя языкъ по нѣкакъвъ начинъ да се е изучвалъ — по *какъвъ* начинъ, това е по-мжно да се опрѣдѣли, но не е невъзможно, ако се потърсятъ доказателства за това, което тукъ изричамъ повече въ видъ на налучка на предположение.

Такива доказателства могат да се намират по корицитѣ на черковнитѣ книги, въ мѣнастирскитѣ хроники, въ устнитѣ традиции на свѣтитѣ мѣнастирски братства и пр.

Много по-голяма леснотия представя изслѣдването на учебното ни дѣло отъ началото на възражданieto ни насамъ; тукъ изворитѣ изобилватъ, вещественнитѣ и други доказателства говорятъ ясно за недавното минало — историкътъ нѣма освѣнъ да събира и да нарежда. Тия извори лежатъ тъй на лице и толкова сж характеристични, што е излишно да се прѣчисляватъ единъ по единъ. Всѣки, който прочете приложената программа, ще бжде въ състояние самъ да си състави планъ за тѣхното издирване и обработване. Тия извори могатъ изобщо да се раздѣлятъ на четири еднакво важни категории: *устни, писменни, печатни и вещественни*. — Всѣкой зададенъ за изслѣдване въпросъ трѣбва непременно да се основава и на четиритѣ вида извори, ако изслѣдвачътъ има претенцията да даде нѣщо пълно. Първото, което се изисква отъ него, е слѣдователно — исчерпването на изворитѣ въ кръга на възможното. — Слѣдъ това чакъ може да се пристѣпи къмъ тѣхната *обработка*.

Устнитѣ извори се състоятъ въ прѣдания или въ разказитѣ на очевидци и на непосредственитѣ дѣйци по учебното дѣло.

Писменнитѣ — въ кореспонденцията, запискитѣ на старитѣ учители, училищнитѣ настоятели или общинитѣ — въ официални документи (разни свидѣтелства, контракти и пр.).

Печатнитѣ — въ разнитѣ печатни биографии и автобиографии на учителитѣ, въ допискитѣ до разнитѣ политически и литературни издания —, въсхваления на учителитѣ въ стихове и проза, въ предговоритѣ на разни стари учебници и други книги и пр.

Вещественнитѣ — въ разни училищни покщинни и учебни пособия, — и т. д.

Всичко това — трѣбва да служи за основа и ръководство на всѣко едно отдѣлно изслѣдване.

Като отдавамъ на *самитѣ извори* не по-малка важность, отъ колкото на обработката имъ, азъ моля сътрудницитѣ на Министерството въ историко-педагогическото изслѣдване на отечеството ни, не само да се ползватъ отъ тия извори, но и да ги събиратъ и прѣпращатъ въ Министерството, за да се положи основа на единъ националенъ историко-педагогически музей, който да служи за входъ въ общо-педагогическия.

Министерството е готово да откупува тия материали, ако притѣжателитѣ имъ не сж съгласни да ги отстъпятъ безплатно. Особенно внимание заслужва да се обърне на *кореспонденцията* на старитѣ дѣйци по учебното дѣло, защото тукъ има най-голяма опасность, да се затриятъ. Трѣбва да се побърза и съ прибирането на *вещественнитѣ педагогически паметници*, като пинакиди, стари, оригинални чинове или пейки, наказателни орждия и проч. *Старитѣ печатни учебници* ставатъ тъй сжщо голѣма рѣдкость. Като имамъ намѣрение да съставя при Министерството една *пзлна библиотека отъ всички до сега издадени на български языкъ учебници*, азъ моля всички тия, които иматъ възможность и случай да събиратъ стари учебници, да ми ги испращатъ. При тоя случай може да се слѣди и за ржкописни учебници, записки на самитѣ учители или ученицитѣ, тетрадки за домашни или училищни задачи и пр.

Относително обработката и писменното изложение на материалитѣ има да заблѣжж още слѣдующето:

Текстътъ трѣбва да се освѣтляватъ по възможность отъ фотографически снимки или рисувания.

Биографитѣ на по-воднитѣ учители и други дѣйци по учебното дѣло трѣбва да се придружаватъ, ако е възможно, отъ портретитѣ на надлежитѣ лица.

При всѣко описание на училищнитѣ здания трѣбва да се прилагатъ надлежитѣ планове. Желателно би било по-характеристичнитѣ, по-знаменититѣ стари училищни здания да се фотографиратъ.

Вспоминателни надписи добръ би било да се прѣснематъ не само филологически вѣрно, но и въ естественния имъ видъ или факсимиле.

Запискитѣ трѣбва да се излагатъ четливо и на голѣми листове, по възможность само на едната страница.

Всички материали и описания ще се адресуватъ или направо до Министерството, или до окръжнитѣ инспектори, или до директоритѣ на държавнитѣ училища, които ще ги прѣпращатъ по принадлежность.

Доставенитѣ свѣдѣния ще се печататъ или направо въ Сборника на Министерството, ако не изискватъ голѣми редакционни поправки, или ще се печататъ на отдѣлни книги, или пакъ ще послужатъ за основа на едно голѣмо всестранно ис-

торическо съчинение по развитието на учебното ни дѣло, което Министерството ще възложи на компетентни лица.

Всѣки трудъ, и най-малкия ще се възнаграждава споредъ стойността му.

София, 8 мартъ 1891 година.

Министръ, Георги Живковъ.

Началникъ на Отдѣлението, Ив. Д. Шишмановъ.

ПРОГРАММА

за изслѣдване развитието на учебното дѣло въ България.

Историята на възраждането на нашия народъ е историята на неговото умствено развитие, или по-добрѣ историята на развитието на учебното дѣло у насъ.

На първитѣ страници на нашата нова история не личатъ имената на хора съ воинственъ духъ, на представители и осъществители на пламенни политически идеи, а на лица, които работятъ тихо и скромно, далечъ отъ шума на политическия животъ. Ние захващаме новата епоха не съ Обреновичи, Карагеоргиевци, Гарибалдиевци, а съ Паисиевци, Софрониевци, Априловци, Неофитовци.

Периодътъ на това умствено възраждане е единъ отъ най-важнитѣ и най-интереснитѣ въ цѣлата ни история. Той ни показва, какъ единъ народъ се прѣражда и създава отъ вътрѣ, тихо, медленно, постепенно. Народното образование е опорната точка, която избиратъ нашитѣ народни дѣйци, като предприематъ да пробудятъ народа отъ вѣковния сънъ и да му вдѣхнатъ новъ животъ. Този периодъ интересува не само историка на българската педагогика, на литературата, на културата въ тѣсенъ смисълъ, а и работника по политическата ни история, защото той му дава ключа за разяснение на различни проявления въ политическия ни животъ.

Два въпроса занимаватъ особно по-развитото общество въ тоя периодъ, и двата тѣсно свързани единъ съ другъ: *просвѣщението на народа*, главно посредствомъ отваряние училища и пригватвянието му по тоя начинъ за едно по-свѣтло, по-честито бъдѣще, и *разрѣшението на църковния споръ*. Пътътъ както къмъ политическата, така и къмъ църковната ни независимостъ водеше прѣвъ училището ни. Отъ това става явно, каква огромна роль играе учебното дѣло въ новата ни история.

Врѣме е вече да се пристъпи къмъ излагането историята на нашето умствено възраждане, или което е почти сѣ същото: къмъ написване историята на развитието на нашето учебно дѣло. Колкото повече се отлага туй, толкова по-мъчно става то, толкова по-трудно е да се събере материалътъ за тази история, защото все повече и повече се отдалечаваме отъ епохата на нашето възраждане, все повече и повече изчезватъ изъ срѣдата ни участницитѣ въ това възраждане, които единствено могатъ да доставятъ нужния материалъ по тази история, а заедно съ тѣхъ се загубватъ безслѣдно и много цѣнни свѣдѣния за тази епоха. Писменни изложения по църковния въпросъ, по политическитѣ ни движения съществуватъ не малко, обаче почти досищ липсватъ писменни въспоминания по умственното ни пробуждане, а тъкмо тѣ сж сега по-нужни, защото тая епоха лѣжи по-назадъ, и защото лицата, които могатъ да доставятъ още свѣдѣния, се намиратъ вече въ края на годинитѣ си.

Водено отъ тѣзи съображения, Министерството на Народното Просвѣщение изработи една програма за събиране материали по развитието на учебното дѣло у насъ, като мисли, че главното нѣщо за сега е да се прибере суровиятъ материалъ. Тази програма, съставена въ видъ на въпросникъ, Министерството предлага тукъ и има намѣрение да распрати до всички лица, които бихж могли да принесжтъ своя дѣлъ къмъ гравитото за тая история.

Министерството би желало, щото отговоритѣ на зададенитѣ въпроси да сж по възможность подробни. Въ случай, че нѣкой не може да отговори *точно* на извѣстенъ зададенъ въпросъ, тогава и приблизителенъ отговоръ не е безполезенъ.

Както се вижда отъ въпросника, главната тежестъ на изслѣдваніята, които се възбуждатъ тукъ, ще лѣжи *върху историческото развитие на нашето училище, начинайки отъ келиитѣ и първитѣ народни училища* — до днесъ; обаче желателно би било да се даджтъ изобщо свѣдѣния за всичко, каквото се отнася до умственното развитие на народа ни, като на пр. за отварянето на читалища (датата на откритието имъ, тѣхната цѣль, срѣдствата за постиганията тая цѣль, списъкъ на получаванитѣ въ тѣхъ вѣстници и пр. и пр.), за устрояването на градски и училищни библиотеки, за отварянето на вечерни и недѣлни училища, за българскитѣ благотвори-

телни дружества у насъ или въ странство, както и за по-значителнитѣ пожертвования и завѣщания въ полза на училищата, за устрояването на театрални представления, на сказки и пр.

Така също би желало Министерството да получи и подробни свѣдѣния за състоянието на учебното дѣло и въобще на всичко ще се отнася до просвѣщението въ Македония и Одринско, въ Бесарабия, Банатъ, Добруджа, Сърбия било до освобождението ни, било отпослѣ, а тъй също за училищата на другитѣ народности въ България, особно на чуждестранцитѣ, за учащитѣ се въ странство Българе, за посѣщаванието на чуждестраннитѣ сръдни и висши учебни заведения и пр. Въобще отъ голѣма важностъ сж всѣкакви свѣдѣния, които се отнасятъ до историята на просвѣщението на нашия народъ.

Министерството се надѣва, че всички оѣзи, които могатъ да помогнатъ колко-годѣ въ прибиранieto на надлежното градиво за историята на развитието на учебното дѣло у насъ, ще се отзоватъ на драго сърце на поканата му и ще му доставятъ всички ония свѣдѣния, които сж тѣ въ състояние да му даджтъ.

I. Училището.

1. Кога е било открито първото училище въ града (селото) ви? [*Първата келмя*, първото начално училище (мжжко, дѣвическо), първото класно (мжжко, дѣвическо)].

2. Какви частни или специални училища е имало въ града (селото) ви, освѣнъ горнитѣ?

3. По чие побуждение сж били открити учебнитѣ ви завѣдения?

4. Били ли сж помѣщавани училищата ви още отъ началото въ особенни училищни здания, или сж се наемали частни помѣщения за тая цѣль?

5. Кога е построено първото ви училище и кога другитѣ?

6. На чии разноски и съ чия помощъ сж били построени? (общинско иждивение, частни пожертвования или завѣщания).

7. Опишете училищнитѣ здания и пристройки, както и училищния дворъ и градината (ако е възможно и съ приложение на подробенъ планъ и съ означение мѣстоположението на училището).

а) Колко стаи е съдържало (съдържа) всѣко училищно здание и за какво е служила всѣка стая отдѣлно?

б) Каква е била приблизително величината на всѣка стая (дължина, широчина, височина)?

в) Числото и величината на вратата и прозорцитѣ (стъклени или книжани прозорци)?

г) Имало ли е отдѣлни училищни затвори?

д) Стѣнитѣ и стайтѣ носили ли сж нѣкакви надписи и какви (вспоминателни плочи, морални поговорки и пр.) и бивали ли сж украсявани съ нѣкакви образи? (Икони, портрети на завѣщатели, знаменити личности и т. под.)?

8. Каква е била или е приблизително вжтрѣшната наредба на училището (училищна мобилровка).

Опишете вида, качеството, числото на чиноветѣ (на полукрузитѣ, ако е имало) за всѣка стая отдѣлно и положението имъ спрямо прозорцитѣ (отъ коя страна на ученицитѣ е идѣла свѣтлината)?

Ако е нѣмало чинове, на какво сж сѣдѣли ученицитѣ? (На дѣскитѣ, на рогоски или на околвръстни одрове и пр.).

Имало ли е особенна масса, катедра (въ нѣкои, случаи *одгръз* за учителя и сѣдалище за надзирателитѣ?)

9. Какъ сж се отоплявали училищнитѣ стаи, (съ пещи или съ мангали?) и на чии разноски е ставало отоплението. (Бивали ли сж въ нѣкои случаи ученицитѣ задѣлжавани да носятъ дърва за училищнитѣ пещи?)

10. Какво е било хигиеническото състояние на училищата ви отъ начало до днесъ? (Провѣтрѣвание, вентилация и чистение на стайтѣ). Състоянието на нужнитѣ. Снабдяванието на ученицитѣ съ вода за пиение и т. н.

11. Служило ли е училищното помѣщение (отчасти или цѣло) и за други цѣли, за жилище на учителя, клисаря, прислугата или на бѣдни ученици, за театрално помѣщение, за читалище, да се четжтъ въ него сказки, да се даватъ вечеринки и пр.

12. Прѣподавало ли се е лѣтно врѣме и вънъ отъ училищното здание, на отворено? (въ градината, двора и пр.)

II. Учителтъ и училищнитѣ власти.

13. Кой е билъ първиятъ ви учителъ?

Забѣлѣжка. Да се събержтъ подробни свѣдѣния за живота му (за народностъта, мѣсторождението му, происхождението му, съ огледъ на живота на родителитѣ му, образованието му, общественното му положение, занаятието му преди да стане учителъ или занаята, който е извршвалъ сжщеврѣменно съ учителското си звание; политическата му, общественна и книжовна дѣятелностъ: участие въ вѣстанията, въ отваряние на образователни учреждения, читалища, театра, дружества, въ списване и издаване на учебници и други книги, редактиране на вѣстници и пр.

14. Имената на всички други учители или тѣхни помощници (наричани „*обци*“) и описание на живота имъ споредъ важността имъ, на основание на горнитѣ точки.

15. Учителитѣ и училищнитѣ власти.

а) Условието на учителитѣ. Кой уславя? Изискваниятъ отъ учителя ценсъ. Начинъ на уславянieto. Условия. Уславяние съ контрактъ или безъ контрактъ. За колко врѣме? Съ каква заплата? Видъ на заплатата — въ пари или натура? — Платежни срокове. Подновяване на условията. Спорове между учителя и учителитѣ за неиспълнение на условията. Кой ги рѣшава? Наказания на учителя? Кой ги налага? Повишения или врѣмenni обдарявания отъ ученици или други лица и при какви случаи? — Отношение къмъ прѣстарѣлитѣ учители или семействата имъ въ случай на смъртъ на учителя.

б) Учителски съвѣти. Директори. Главни учители. Тѣхнитѣ права и длѣжности.

в) Училищни настоятелства, тѣхнитѣ права и длѣжности.

III. Учениктѣ.

16. На коя възраст сж били приемани ученицитѣ въ училището?

Съблюдавани ли сж били при това известни обичаи?

17. Ученици и ученички наедно ли сж се помѣщавали или отдѣлно? И въ случай, че това се е практикувало — до коя възраст най-късно?

18. Изисквани ли сж били нѣкакви документи при постѣпването въ училището (кръщелно свидетѣлство, медицинско и други)?

19. Приемани ли сж ученици и въ течението на годината и подъ какви условия?

20. Бивало ли е посѣщавано училището и отъ външни ученици (отъ други села и градища) и сжществували ли сж за тѣхъ пансионни или сж бивали разпрѣдѣлявани по частни къщи?

21. Носили ли сж ученицитѣ нѣкакви униформи? и какви?

22. Употрѣбавали ли сж учителитѣ ученицитѣ си за слуги — врѣменно или за по-дълго врѣме, съ заплата или безъ заплата (само за храна и облѣкло)?

23. Посѣщавали ли сж училището и слуги или занаятчии?

24. Участвували ли сж ученицитѣ въ пѣвчески хорове при известни религиозни обряди, при литургията, при погребални шествия, като анагносии или само като присѣтвующи при ржсаниято,

при свадби, кръщения и пр.? Получавали ли сж за това нѣкакво възнаграждение — (кърпи, пари, свѣщи)? Земали ли сж участие или организирали ли сж сами театрални представления. Какви пиеси сж се представлявали — въ какви помѣщения?

25. Участвували ли сж ученицитѣ въ нѣкакви официални тържества и при кои случаи (посрѣщане на високопоставени лица, духовни или мирски). Длѣжни ли сж били да обличатъ особени празнични облѣкла?

26. Какво е било (точно или приблизително) числото на ученицитѣ и ученичкитѣ всѣка година въ всѣко отдѣление или классъ отдѣлно?

27. Прѣзъ кое годишно врѣме числото на ученицитѣ е било най-голѣмо?

28. Колко ученика или ученички сж свършвали всѣка година училището?

29. Кои по-заблѣжителни мже сж се учили въ училището?

30. Участвували ли сж нѣкои ученици въ политическитѣ възстания, или въ войната за освобождението, въ послѣдната Сръбско-Българска война и колцина сж загинали и дѣ?

31. Сжществували ли сж при училището ученически дружества, колко врѣме сж траяли? Какви сж били уставитѣ имъ?

IV. Учението.

A. Общи въпроси.

32. Колко години е траялъ учебниятъ курсъ?

33. Кога е почвала и свършвала учебната година? (Точни или приблизителни дати).

34. Какви распуси и празници сж били установени? (Лѣтни, коледни, великденски, мѣстни распуси — черковни и народни празници).

35. Колко врѣме е траяло прѣподаванието прѣзъ деня? Учило ли се е непрѣкъснато или съ прѣкъсване на обѣдъ или само прѣдъ или слѣдъ обѣдъ — по колко часа на день, съ означение на часоветѣ, кога се е захващало и свършвало учението?

36. Давало ли се е отдихъ на ученицитѣ между часоветѣ и по колко врѣме (междучасия).

37. Съ какви занятия сж се испѣлвали тия междучасия? (Игри, ядене, спане по заповѣдъ и пр.).

38. Съ каква молитва или пѣсния се е започвало и завършвало прѣподаванието?

39. Кога сж се държали обикновенно годишнитѣ испити, колко врѣме сж траяли, и съ какви церемонии сж се придружавали?

40. Празнувало ли се е свършването на учебната година съ тържествени актове, при които сж се раздавали свидетелствата на ученицитѣ, похвалнитѣ листове и наградитѣ?

Б. Предмѣти.

41. Какви предмѣти сж се прѣподавали отначало и какъ сж се допълняли и измѣнявали постоянно. (Объема на учебния материялъ). Въвеждане на нови предмѣти (чужди езици, гимнастика, рисуване, пѣние и пр.).

42. Въ какъвъ редъ сж се изучвали предмѣтитѣ — единъ подиръ други или успоредно?

43. Кой е опрѣдѣлялъ вида и числото на предмѣтитѣ?

44. Кои предмѣти е било длъжно да се изучаватъ на изустъ, кои не?

45. Какъвъ е билъ материялътъ по всѣки единъ предмѣтъ за всѣка година?

46. Кой е опрѣдѣлялъ объема на учебния материялъ за всѣки предмѣтъ отдѣлно.

47. Какъ сж били распрѣдѣлени часоветѣ? (Лѣтни и зимни, седмични програми).

В. Методи.

48. Какви методи сж се употрѣблявали въ разнитѣ училища въ разни врѣмена — по сѣки единъ предмѣтъ, въ всѣко едно училище отдѣлно, начинайки отъ келиитѣ и какъ сж се прилагали? (По възможностъ подробни описания).

49. Кой най-напредъ е въвелъ извѣстна употрѣбвана метода? Въвеждане на Белланкастеровата (взаимоучителна метода), звучната и пр.

50. Колко врѣме е била въ употрѣбление, кой я е замѣнилъ и съ каква друга метода?

51. Прѣподавало ли се е нагледно и съ помощта на какви пособия (предмѣтно обучение)?

52. Правила ли сж се екскурзии, какви и прѣвъ кое врѣме?

Г. Дисциплина.

53. Какви дисциплинарни срѣдства и мѣрки сж били въ употрѣбление? (Подробно описание).

54. Имало ли е за разнитѣ видове дисциплинарни прѣстѣпления опрѣдѣлени наказания и какви? Степени на наказанията: наказания морални и тѣлесни. Исклучвания врѣменни и за винаги.

55. Какви наказателни орждия сж се употрѣблявали? (Фаланги, суровици и пр.)

56. Кои части на тѣлото сж били прѣимущественно истезавани? Колективно наказание на групи отъ ученици или на всички ученици.

57. Кой е изпълнявалъ наказанията, винаги само учителтъ ли или и ученици, училищни слуги и пр. и по кой начинъ?

58. Кому е билъ възлаганъ надзорътъ на ученицитѣ? Дежурство, ученици-нагледници, дверници и пр. Какви названия сж носили тия послѣднитѣ.

59. По кой начинъ се извършвало нагледването?

60. Какви разни надзирателски длъжности сж се възлагали на ученицитѣ?

61. Какви ученици сж се избирали прѣимущественно за надзиратели?

62. По кой начинъ учителитѣ сж пазяли и въдворявали тишината въ врѣме на прѣподаването?

63. Въ какъвъ размѣръ сж се употрѣблявали *наградитѣ*, като дисциплинарни средства и какви награди е имало?

64. Явявало ли се е началото и свършването на всѣки часъ съ особенни сигнали?

65. Колко врѣме прѣди започването на уроцитѣ сж се пуцали ученицитѣ въ училищното здание и въ стаитѣ?

66. Дозволявало ли имъ се е, по пладнѣ или подиръ свършването на прѣподаванията, да оставатъ въ училището или въ училищния дворъ?

57. Какви наставления сж давали учителитѣ на ученицитѣ за поведението имъ вънъ отъ училището — (по пътя и въ къщи)?

68. По какъвъ редъ сж излѣзвали ученицитѣ отъ стаитѣ и училището?

Д. Пособия.

Учебници и училищни потрѣби.

69. Кои и какви сж били учебницитѣ, по които се е учило въ келиитѣ и въ най отколѣшитѣ начални училища?

70. Какви учебници сж се употрѣблявали въ отдѣленията отъ самото начало, и какви въ класнитѣ училища?

71. Отъ кого сж били въведени най-напредъ разнитѣ учебници и колко врѣме сж се употрѣблявали.

72. Какви пособия сж се употрѣблявали при нагледното обучение. (Стѣнни картини, модели, апарати, карти, смѣтала и пр. Сбирки за прѣподаването на естествена история, физика и химия, хербарии, физически и химически кабинети и лаборатории).

73. Какви пособия въ прѣподаването на другитѣ предмѣти? (Пособия за рисуване, чѣртание, краснописание, гимнастика, пѣние, ржкодѣлие и пр.).

74. Съ какви принадлежности за писане сж били снабдени училищата? (Черни дъски, почернени зидове, истривалки, шъеъкъ и пр.).

75. На какво и съ какво сж пишели ученицитѣ? (Писменни материяли, пинакиди, хартия, калеми, пера — желъзни, паче и тръстени пера, плочи).

76. Кога (въ кое отдѣление) се е започвало да се пише съ мастило въ народнитѣ училища?

77. Приготвяли ли сж си ученицитѣ сами нѣкои писменни принадлежности? (Тетрадки, мастило, линии, рисунки, подлистници), дървени пергели и пр.).

78. Кой е доставялъ на ученицитѣ учебници и писменни материяли? Занимавалъ ли се е учителтъ самъ съ продажбата имъ или е имало въ града или селото книжарници?

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

(Agence Balkanique).

Римъ, 14/26 мартъ. Вѣстницитѣ опровергаватъ слухтъ, че подписването на търговскитѣ договори съ Германия е належаще; дори, ако би едно споразумѣние по рѣшенитѣ въпроси да се установи, пакъ ще остане още урегулването на подробноститѣ.

Парижъ, 14/26 мартъ. Г. Карно, като приемаше Русскитѣ посланникъ барона Моренхаима имаше отъ двѣтѣ си страни директора г-нъ Ормессанъ, и всичкитѣ офицери отъ военната си свита. Баронъ Моренхаимъ се придружаваше отъ всичкия висши персоналъ на посолството. Посланникътъ като връчи голѣмий кордонъ отъ ордена „Св. Андрей Первозванный“, заяви, че е честитъ да изрази чувствата на живата искренность, която вдъхва на Царя личността на председателя на Републиката. Г. Карно благодари посланику и го помоли да прѣдаде на своя господаръ неговитѣ благодарения за засвидѣтелствуванята на симпатията, на която бѣ той предметъ. Свижданнито трая около четвъртъ часа. При пристиганнето и трѣгването на посланика отдадоха се почести въ Елисейскитѣ дворець отъ гвардията на палата.

Английската кралица е отправила до г. Карно слѣдующата телеграмма датирана отъ Грасеъ: Благодаря Ви отъ всичкото си сърдце за любезната Ваша телеграмма. Много сжмъ трогната отъ твърдѣ любезния приемъ, когото ерѣщахъ на всжду прѣвъ дѣго минахъ, и когато стигнахъ тука.

Бѣлградъ, 14/26 мартъ. Една депутация отъ търговци прѣдаде въ скупщината и на регентството прошение съ което искатъ унищожаването на проектирания консомационенъ налогъ като вредителенъ за търговскитѣ интереси и прѣтоваряющъ облаженитѣ. Същевременно се е свикалъ митингъ за утрѣ въ Бѣлградъ за понаташнитѣ

разисквания. Търговскитѣ кръгове се боятъ, че щомъ влезе въ сила новия налогъ, щялъ да предизвика единъ застои у търговцитѣ съ колониални стоки а заедно съ това и единъ всеобщъ мораториумъ. Голѣмо вълнение царува между населението. Чуждестраннитѣ представители сж направили тоже рекламация противъ налога върху събстнитѣ стоки.

Кобургъ, 14/26 мартъ. Кобургскитѣ дукъ Ернестъ прие почетното прѣдседателство на Нѣмското изложение въ Лондонъ.

Келнъ, 14/26 мартъ. На в. „Kölnische Zeitung“ съобщаватъ изъ Петербургъ съ дата 10/22 того, че една дивизия пѣхота щяла да бжде прѣведена, по заповѣдъ на военний министъръ, отъ Новгородъ на австрийската граница, а замѣстена въ Новгородъ отъ войскитѣ на Кавказъ.

Петербургъ, 14/26 мартъ. в. „Journal de St. Petersburg“ потвърдява познатитѣ вече назначения на г.г. Влангали, Зиновиевъ, Чичакинъ и Капнистъ. — Обнародванъ е императорскитѣ указъ относительно отчуждението териториитѣ за построяването на желъзницата отъ Владивостокъ до Графская. Инженери и работници сж заминжли напоследне отъ Одесса за Владивостокъ.

Букурещъ, 15/27 мартъ. По случай годишнината за прогласяването Румжния въ Кралство, отслужи се въ катедралната черква молебень. Кралтъ прие поздравленията отъ министерскитѣ съвѣтъ и отъ дипломатическото тѣло. Много лица сж се записали въ регистра у Палата. Градтъ е окиченъ съ знамена.

Цетинье, 15/27 мартъ. Княгиня Милена е тежко болна. **Петербургъ,** 15/27 мартъ. Увѣряватъ, че князь Александръ Петровичъ Олденбургскитѣ е назначенъ за генералъ губернаторъ на Финландия.

Атина, 15/27 мартъ. Предложението за даванието подъ сждъ на г. Трикуписъ се внесе въ камарата.

Б о р с а.

Виена, 14/26 мартъ в.

Български заемъ	107.50
Кредитъ	310.75
Австрийска златна рента	110.90
Унгарска златна рента	105.00
Дукатъ	5.41—5.39
Наполеонъ	9.125
20-маркова монета	11.27
Лира Турска	10.35
Русска книжна рубля	1.3525
Лира Стерлинга	11.47
Сребро	100
Размѣна за Парижъ	45.55
” ” Берлинъ	56.42
” ” Лондонъ	114.75

Тържище.

Виена, 14/26 мартъ в.

Пшеница	877
Царевича	681
Захаръ	16.60

Бууда-Пеца, с. д.

Пшѣяница	859
Царевича	645
Овесъ	705

О Б Я В Л Е Н И Я.

Софийскій артиллерийскій складъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 826.

Черѣзъ настоящето обявява се на интересующитѣ се г-да предприемачи, че на 2 идущий мѣсець априлий, въ 9 часа предъ обѣдъ, въ помѣщеніето на военния клубъ ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаването на предприемачъ, доставката на разенъ коженъ материалъ, стрѣмена, ленчаки, трензели, войлокъ (кече), попови (чулови), потрібни за Софийскій и Разградскій артиллерийскіи складове.

Исканий 5% залогъ отъ общата сума е 1450 лева въ банково удостовѣреніе.

Желающитѣ да взематъ това предприятие могатъ да видятъ поемнитѣ условия и описаніето имъ въ канцелариитѣ на Софийскій и Разградскій артиллерийскіи складове и Руссенското комендантско управление.

Ст. София, 8 мартъ 1891 год.

Началникъ на склада, майоръ: Пѣевъ.

И. д. ковчезникъ, поручикъ: Дацовъ.

2—(1064)—2

Дѣловодитель: К. Георгиевъ.

Вратчанска окръжна постоянна комиссія.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 446.

Съгласно чл. 3 отъ закона за публичнитѣ търгове, комиссіята чл. настоящето честь има да съобщи на г-да интересующитѣ се за знаніе, че на 26 того, въ 3 часа послѣ обѣдъ, въ помѣщеніето ѝ ще се произведе съгласно буква о на чл. 92 отъ закона за окръжнитѣ съвѣти отъ председателя на комиссіята и двама членове публиченъ търгъ съ тайна конкуренция съ намаление за отдаване на предприемачъ направата въ гр. Вратца на една градска околійска артиллерийска казарма и двѣ конюшни.

Приблизителната стойность на това предприятие възлиза на 264837 л., слѣдователно исканий залогъ за участие въ този търгъ сѣ опредѣленъ на 13,240 лева.

Поемнитѣ условия, смѣтитѣ и плановетѣ могатъ да се преглѣдатъ въ канцеларията ѝ всѣки присѣтственъ день и часъ.

Срокъ за приеманіе предложенія за переторжка върху цѣната която ще се получи върху първия търгъ (26 того), съгласно чл. 32 отъ сѣщия законъ е опредѣленъ до 4 априлий т. г., въ 5 часа послѣ обѣдъ, до който срокъ ако се представи нѣкое предложеніе, което да намалява не по малко отъ 5% на 5 априлий с. год., въ 3 часа послѣ обѣдъ, ще се произведе переторжка.

Конкументитѣ трѣбва да се съобразятъ съ чл. чл. 6, 20 и 21 отъ сѣщия законъ за публичнитѣ търгове.

Гр. Вратца, 2 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Г. Антоновъ.

Чл.-секретаръ: С. Христовъ.

8—(961)—14

Дирекція на общественитѣ сгради.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3081.

На 25 идущий априлий, часътъ по 2 слѣдъ пладнѣ, въ канцеларията на Софийската постоянна комиссія ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаването на

предприемачъ направата на тротоаръ около новопостроеното здание за Българската народна банка въ София и за настиляніето двора на сѣщото съ баласть (чакълъ смѣсень съ пѣськъ).

Приблизителната стойность на предприятието възлиза на 6.330 лева.

Исканий залогъ е 316 лева 50 ст.

Плановетѣ, смѣтката, поемнитѣ условия и единичнитѣ цѣни на предприятието могатъ да се видятъ всѣкой присѣтственъ день и часъ въ канцеларията на Софийската постоянна комиссія.

София, 13 мартъ 1891 год.

И. д. директоръ, секретаръ: Ив. Д. Гошевъ.

Александровска болнична контора.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 431.

Александровската болнична контора извява своята благодарность на „Нѣмското женско израилско дружество“ въ София за подарената отъ него въ полза на бѣднитѣ болни въ болницата сума 60 лева.

Гр. София, 11 мартъ 1891 год.

1—(1091)—1

Отъ контората.

Видинско градско общинско управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 800.

Градското общинско управление търси единъ архитектъ-инженеръ.

Желающитѣ да представи въ градското управление както документитѣ си така и условията.

Гр. Видинъ, 8 мартъ 1891 год.

1—(1092)—5

Кметъ: М. Ивановъ.

Свищовско градско общинско управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 664.

Въ основание протокола на общинскій съвѣтъ отъ 5-й того подъ № 10, съ настоящето си Свищовското градско общинско управление има честь да обяви за знаніе на интересующитѣ се лица, че на 20 текущий мѣсець мартъ, часътъ отъ 3 послѣ обѣдъ, въ помѣщеніето на това управление ще се открие публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ, съ срокъ отъ 1 априлий текущата 1891 год. до 31 декемврий 1892 год., общинскій доходъ отъ данька „октроа“.

Переторжката ще стане на 21 и 22 текущий мартъ.

Депозитъ за вземаніе участие въ търга се изисква 2000 лева.

Правилникътъ, поемнитѣ условия и всички други книжа по търгътъ могатъ да се прѣглѣдатъ всѣкога въ общинското управление прѣзъ присѣтственитѣ дни.

Желающитѣ да взематъ подъ наемъ дохода отъ „октроата“, умоляватъ се да заповѣдатъ на означеното врѣме въ общинското управление за да конкуриратъ.

Гр. Свищовъ, 6 мартъ 1891 год.

Кметъ: Хр. Н. Теодоровъ.

Секретаръ: Юр. Митевъ.

1—(1105)—1

Сливенско окръжно управление.**ОБЪЯВЛЕНИЕ № 564.**

По разрѣшеніе отъ господина Министра на Вжтрѣшнитѣ работи (предписаніе подъ № 1009 отъ 30 януарий т. г.) и възъ основание чл. 1 отъ закона за публичнитѣ търгове“ Сливенското окръжно управление обявява, че отдава на търгъ съ явно намаление, направата и доставката отдѣлно на 196 чифта ботуши за пограничната и полицейска стража и отдѣлно толкова кжсаци (шаечни риси) и вратовързки за сжщата стража въ Сливенското окръжие.

Интересующитѣ се могатъ да взематъ познание отъ поемнитѣ условия за казанитѣ предприятия въ канцеларията на Сливенската окръжна постоянна комиссія, гдѣто ще се извършатъ търговетѣ.

Търговетѣ ще се произвождатъ едновременно на 20 ид. мѣсець мартъ, часа отъ 2 до 5 слѣдъ обѣдъ; на слѣдующия день (21) ще стане переторжка 5% отъ добититѣ послѣдни цѣни.

Лицата, които желаятъ да взематъ участие въ търговетѣ, трѣбва да представятъ документитѣ изискуеми отъ чл. 6 на закона за публичнитѣ търгове.

Залозитѣ, които се искатъ, сж: по търгътъ за ботушитѣ 275 лева, а за кжсацитѣ и вратовъркитѣ 70 лева.

Гр. Сливенъ, 8 февруарий 1891 год.

Окръженъ управителъ: Дагоровъ.

1—(1107)—1

Секретаръ: Д. Марковъ.

Хасковска окръжна постоянна комиссія.**ОБЪЯВЛЕНИЕ № 423.**

Хасковската окръжна постоянна комиссія обявява на интересующитѣ се лица, че въ канцеларията ѝ на 26 того въ 3 часътъ послѣ пландѣ ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция и безъ переторжка за отдаването на предприемачъ постройката на 16 мостове и водостоци по окръжното шоссе Хасково-Минерални бани.

Приблизителната стойность на предприятието възлиза на 25392.64 лева, а залогъ за вземаніе участие въ търгътъ е 1269 лева.

Плановетѣ, смѣткитѣ и поемнитѣ условия могатъ да се виждатъ всѣкой присжствевенъ день и часъ въ техническото отдѣление при сжщата комиссія.

Гр. Хасково, 7 мартъ 1891 год.

За предсѣдатель: Ив. Бръчковъ.

1—(1082)—1

За членъ-секретаръ: Д. Поповъ.

Бургазска окръжна постоянна комиссія.**ОБЪЯВЛЕНИЕ № 513.**

Подъ надзора на Карнобатский градско общински кметъ се намира едно безстопанско (юва) даначе, съ бѣлѣзи: 2 год.; косъмъсивъ и лѣвото му ухо рѣзнато, отъ горѣ чаталь.

Ако стопанина на туй даначе не се яви въ срокъ 41 день отъ днесъ за да си го прибере, то ще се продаде за въ полза на окръжната касса.

Гр. Бургазъ, 4 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Димитровъ.

1—(1078)—1

Членъ-секретаръ: Г. Добревъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 515.

Въ г. Айтосъ се намиратъ задържани два безпритѣжательни (юва) коньѣ, съ бѣлѣзи: първий 8 год., рѣсть сре-

день, косъмъ сивъ, опашка и грива обикновенни, а вторий 10 год., рѣсть среденъ, косъмъ червенъ, съ заднитѣ си два крака тепоикъ.

Ако стопанитѣ на тия коньѣ се явятъ въ срокъ 41 день отъ днесъ за да си ги прибержтъ, тѣ ще се продадѣтъ за въ полза на окръжния ковчегъ.

Гр. Бургазъ, 4 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Димитровъ.

1—(1079)—1

Членъ-секретаръ: Г. Добревъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 517.

Въ с. Кржкъ-Чалж, Бургазска околия, се намира единъ (юва) малакъ, съ бѣлѣзи: 3—4 год., рѣсть среденъ, рога средни, на опашката има малко бѣло, на дѣсната му капула дамга като кръсть и на заднитѣ крака има бѣло.

Ако стопанина му не се яви въ срокъ 41 день отъ днесъ за да си го прибере, то ще бжде продадено за въ полза на окръжната касса.

Гр. Бургазъ, 4 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Димитровъ.

1—(1077)—1

Членъ-секретаръ: Г. Добревъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 519.

Въ с. Дюлгерлий, Бургазска околия, намира се една безпритѣжательна биволица бога (юва), съ бѣлѣзи: сака-реста, лѣвата ѝ задна нога до бакамацитѣ бѣла, а дѣсната само до бакамацитѣ, опашката до двѣ неди бѣла, роги на задъ извити (лбучести) и на възраст около 4 години и бой среденъ.

Ако притѣжателя на тоя добитѣкъ се не яви и прибере въ срокъ 41 день отъ днесъ, ще се продаде за въ полза на окръжния ковчегъ.

Гр. Бургазъ, 4 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Димитровъ.

1—(1076)—1

Членъ-секретаръ: Г. Добревъ.

Шуменска окръжна постоянна комиссія.**ОБЪЯВЛЕНИЕ № 689.**

Въ Шуменската градска загона се намиратъ безъ притѣжатель (юва) слѣдующитѣ добитѣци:

1) една крава, 4 годишна и косъмъ черно-сивъ, и

2) една телица, 2¹/₂ год., косъмъ бѣлъ, ушитѣ ѝ рѣзани, лѣвото отъ доло, а дѣсното отъ горѣ.

Ако притѣжателитѣ имъ отъ днесъ до 41 день не се явятъ и си ги прибержтъ, то ще се продадѣтъ за въ полза на окръжната касса.

Г. Шуменъ, 9 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Н. Ж. Дюгмеджиевъ.

1—(1119)—1

Чл.-секретаръ: Кожухаровъ.

Ломский окръженъ сждъ.**ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТЪ РѢШЕНИЕ № 14.**

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Ломското окр. сѣдилище, по гражданското отдѣление, въ открито сждебно засѣдание на 31 януарий прѣзъ 1891 г., въ съставъ: предсѣдателствующий-членъ: Георгий Стоевъ, членове: Антонъ П. Димитровъ и Илия Коцевъ, при под-секретаря Никола Ралчовъ и съ участието на прокурора Симеонъ Моневъ, слуша доложеното отъ члена Димитровъ гражданско дѣло № 103 по описътъ за 1889 г., заведено

по искътъ на Ломската сиротска каса, противъ Ахмедъ Османовъ, отъ г. Ломъ, живущъ въ Цариградъ, за 10250 гр. по записъ. Въ съдебното заседание присъствувва само Илия Флореско, повѣренникъ на ищцовата страна. Съдътъ въ съдебното си заседание на 31 януарий 1891 г. слѣдъ доклада на дѣлото изслушване обясненията на ищцовата страна и заключението на прокурора за разрѣшение на туй дѣло, като взе предъ видъ: 1) че представенія отъ ищцовата страна ходжеть съ дата 28 джемазиль-юль-ахъръ 1293 год. отъ Егира или 1 юлий 1876 год., съставенъ предъ съществуващото тогава въ г. Ломъ турско съдилище се вижда, че отвѣтника по дѣлото Ахмедъ Ефенди Османовъ, отъ г. Ломъ, живущъ по настоящемъ въ Цариградъ, зель отъ тогавашната сиротска каса въ г. Ломъ 4000 гр. или 800 л. съ едногодишенъ срокъ слѣдователно искътъ за помѣнжтата сума 800 лева се доказва напълно; 2) че за предвидената въ ходжета сума отвѣтника слѣдва да се осъди да заплати и лихва за изминалото врѣме отъ датата на ходжета 1 юлий 1876 г. до 27 юлий 1878 г., когато е издаденъ и утвърденъ устава за земледѣлческитѣ и сиротски каси въ България по 15% годиш. споредъ съществуващитѣ тогава нарѣдби, както се това вижда и отъ самия ходжеть, въ когото е предвидена за първата година лихва, а отъ послѣдната дата 27 юлий 1878 г. слѣдва да плаща лихва по 9% годишно до окончателното исплащане, както се предвижда това въ помѣнжтия уставъ и съществуващия сега правилникъ за земледѣлческитѣ и сиротски каси, и 3) че съдебнитѣ по дѣлото разноски, които сж 117 л. и 92 ст., както и слѣдующитѣ се 40 лева за водение на дѣлото, ходатайството на повѣренника на ищцовата страна слѣдва да се възложатъ върху отвѣтника, който е станалъ причина за израсходването имъ съ несвоеврѣменното исплащане дългътъ си, на основание изложенитѣ съображения и ст. ст. 134, 167, 281, п. 1, 290 и 972 отъ Вр. Съдеб. Правила, чл. 14 отъ правилника за земледѣлческитѣ и сиротски каси и приложението къмъ чл. 15 отъ закона за адвокатитѣ, рѣши: осъжда Ахмедъ Османовъ, отъ г. Ломъ, живущъ въ Цариградъ, да заплати на Ломската сиротска каса 800 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 15% годишно отъ 1 юлий 1876 г. до 27 юлий 1878 г., а отъ послѣдната дата до окончателното исплащане по 9% годишно, 117 л. и 92 ст. за съдебни разноски и 40 лева за водение на дѣлото.

Рѣшението е неокончателно и подлѣжи на обжалване предъ Софийскій апелативенъ съдъ въ 1 мѣсеченъ срокъ за ищеца отъ 14 февруарий т. год. до когато ще се приготви въ окончателна форма, а за отвѣтника отъ еднократното обнародване същността на рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Гр. Ломъ, 14 февруарий 1891 год.

Предсѣдатель: Тонжеровъ.

1—(1041)—1

Секретарь: П. Иончовъ.

Търновскій окръженъ съдъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българскій, Търновското окр. съдилище, по гражданско отдѣление, въ открито съдебно заседание на 4 февруарий прѣзъ 1891 г., въ съставъ: подпредсѣдатель: В. Ханджиевъ, членове: Т. Н. Жековъ и М. Тотевъ, при подсекретаря Ст. Драгоевъ и п.-прокурора Ив. Хр. Бурмовъ, слуша доложеното отъ

члена Жековъ граждан. дѣло № 260 по описътъ за 1890 год., заведено по тжжбата на Енчо Пасковъ, отъ г. Лѣсковецъ, срещу Статъ Попъ Теодосиевъ, отъ сжщий градъ, за искъ 4360 гр. или 872 лева и лихви отъ датата на записа до крайно исплащане. Търновскій окр. съдъ слѣдъ изслушване доклада по дѣлото и обясненията на ищцовата страна, за разрѣшение дѣлото взе предъ видъ: 1) че съ исквото си прошение ищеца иска да се осъди отвѣтника да му заплати суммата 872 лева заедно съ лихвитѣ отъ надежа на записа до исплащането и на всички съдебни и за водение дѣлото разноски; 2) че отъ представенитѣ отъ ищеца задължителенъ записъ въ прѣписъ и завѣренъ по установенитѣ редъ съ дата 5 февруарий 1884 г. се доказва, че отвѣтника Статъ Попъ Теодосиевъ се задължилъ да му заплати суммата 4360 гр. или 872 лева на 26 октомврий 1884 г., които ако не му заплати на опредѣлений срокъ задължава се да му плаща лихва до крайно исплащане, и 3) че отвѣтника Статъ Попъ Теодосиевъ е призованъ съ призовка публикувана въ „Д. Вѣстникъ“ да се яви днесъ въ сѣда да отговори на предявения срещу него искъ, обаче не се яви лично или чрѣзъ повѣренникъ, на основание тия мотиви и съображения и ст. ст. 134, 138, 167, 265 и 281, п. 1 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, рѣши: осъжда Статъ Попъ Теодосиевъ, отъ г. Лѣсковецъ, за издължение задължителный си записъ съ дата 5 февруарий 1884 год., да заплати на Енча Пасковъ, отъ гр. Лѣсковецъ, глави споредъ записа 872 лева и лихвитѣ имъ по 1 на мѣсець на % отъ надежа на записа 26 октомврий 1884 год. до окончателното имъ исплащане, да заплати още на сжщиятъ съдебни и за водение дѣлото разноски 117 лева и 34 ст.

Настоящото рѣшение е неокончателно и може да бжде обжалвано отъ недоволната страна предъ Русеяскій апелативенъ съдъ въ 1 мѣсеченъ срокъ, считанъ за ищеца отъ 18 февруарий т. г. а за отвѣтника отъ деня на публикуването му веднѣжъ въ „Д. Вѣстникъ“, съгласно ст. ст. 270 до 277 и 290 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

Гр. Търново, 4 февруарий 1891 год.

Подпредсѣдатель: В. Ханджиевъ.

1—(1043)—1

Подсекретарь: С. Драгоевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1304.

Търновскій окръженъ съдъ, съгласно оирѣдѣлението си отъ 20 февруарий т. г. подъ № 98, търси отклонившия се отъ съдебното дирение Шекерджи Мехмедъ Ефенди, отъ гр. Горня-Орѣховица, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, по обвинението му въ открадане коня на Никола Теодоровъ, отъ с. Долня-Орѣховица.

Помѣнжтия обвиняемъ има слѣдующитѣ отличителни черти: около 60 год. възраст, ръсть високъ, тѣлосложение тънко, лице бѣлно и чисто, коса черна и брада бръсната, говори турски и български язици, облѣченъ съ черни камиренни дрѣхи.

Всѣкой който би узналъ сегашното мѣстожителство на рѣченія обвиняемъ умолява се да го съобщи на най близкитѣ полицейски власти, а тия послѣднитѣ сж обязаны да приведжтъ обвиняемия въ Търновскій окръженъ съдъ по установения редъ.

Гр. Търново, 1 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Н. Гиневъ.

1—(974)—1

П. секретарь: П. Бечевъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 1065.

Търновский окр. съдъ, съгласно опрѣдѣленieto си отъ 9 февруарий тая година подъ № 138 и на основание чл. 39 отъ закона за осиновлението, съ настоящето си обявява, че Манчо Грозювъ и съпругата му Раша Пенчова Манчова, отъ с. Присово, осиновяватъ Нена Рачовъ, отъ сжщото село, съ съгласието на рожденната му майка Пена Станчова, баща му — Пастрока му Станчо Нейковъ и съпругата му Мария Недѣва, тоже отъ сжщото село и за напредъ Нена Рачовъ става вече тѣхенъ законенъ синъ.

Гр. Търново, 22 февруарий 1891 год.

Подпредсѣдатель: В. Ханджиевъ.

1—(973)—1

Подсекретарь: Г. Ганчевъ.

Кюстендилский окръженъ съдъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 1081.

Кюстендилский окр. съдъ, съгласно опрѣдѣленieto си подъ № 334 станало въ распоредителното му засѣдание на 6 мартъ 1891 год. и възъ основание на ст. 248 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, налага запоръ върху слѣдующий недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Дави Алкалай, отъ гр. Кюстендилъ, а именно: единъ дюкянъ, подъ № 49, находящъ въ гр. Кюстендилъ, въ Чаржкчийската чаршия, съсѣденъ съ дюкенитъ на Христо Векилхарчевъ, Хаимъ Аароновъ, Вакувски и улица.

Въпросний имотъ не подлѣжи на отчуждение до второ распореджение.

Гр. Кюстендилъ, 9 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Хр. Славейковъ.

1—(1104)—1

Подсекретарь: Хр. Петруновъ.

Руссенский градски мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 71.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, на 18 февруарий 1891 год., II-й Руссенский градски мирови съдия, С. Генковъ, въ публично сждебно засѣдание като разглѣда гражданското дѣло подъ № 1104 по описа за 1890 год., на Велика П. Мишковъ, отъ г. Руссе, повѣренникъ на Панаботъ М. Касабовъ, отъ сжщий градъ, съ Павелъ И. Миятовичъ, бивший Руссенски жителъ, сега живущъ въ гр. Вѣлградъ (Сърбия), за 780 лева златни и на основание ст. ст. 71, 100, 102, 115 и 116 отъ гражданското мирово сжд.-производство и ст. 115, п. 2 отъ Врѣм. Сжд. Правила, задочно рѣши: Павелъ И. Миятовичъ, бивший Руссенски жителъ, сега живущъ въ градъ Вѣлградъ (Сърбия), да заплати на Панаботъ М. Касабовъ, отъ градъ Руссе, 780 лева златни, лихви по 1% на мѣсець начиная отъ 20 октомврий 1890 год. до исплащаниянето на паритѣ заедво съ 58 лева и 5 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски, както и онѣзи които ще послѣдватъ до изпълнение на рѣшението.

Настоящото рѣшение е неокончателно, подлѣжи за отвѣтника на отзивъ предъ сжщий съдъ въ двѣ недѣленъ срокъ, считанъ отъ деньтъ на публикуванието му веднѣжъ въ „Дър. Вѣстникъ“, а за ищеца на апелативно обжалване предъ Руссенский окр. съдъ въ сжщий срокъ, считанъ отъ днесъ, съгласно ст. ст. 120 и 121 отъ гражданското мирово сждопроизводство и ст. 277, алинея II отъ Врѣм. Сжд. Правила.

1—(1074)—1

Мировий съдия: С. Генковъ.

Конушкий мирови съдия.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 235.

Днесъ на 28 августъ 1890 год., Конушкий мирови съдия, Ив. К. Тошковъ, въ распоредителното си засѣдание взе на разглѣждане отношението на пом. сжд. приставъ въ градъ Станимака отъ 12 того подъ № 1559 съ което препраща изпълнителното дѣло № 255 за утвърждение станалата по него продажба, съгласно ст. 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила. При разглѣждане на дѣлото мировий съдия намѣри: 1) Георги Сотировъ, отъ гр. Станимака, сега живущъ въ Атина (Гърция) съ изпълнителенъ листъ отъ 20 априлий 1889 год. подъ № 721, издаденъ отъ Конушкий мирови съдия, билъ осѣденъ да заплати на Атанасъ Гочовъ Фабрика, отъ Станимака, суммата 490 гроша текущи, разноситѣ които сж станали и ще станатъ; 2) че Георги Сотировъ, като не е внесълъ доброволно паритѣ, то по заявлението на Атанасъ Г. Фабрика, пом. сждебенъ приставъ е турилъ на публична проданъ $\frac{1}{3}$ часть отъ едно лозье, отъ 20 $\frac{1}{2}$ уврата, находяще се въ Каскмовското землище, мѣстността „Харманъ-Тарла“, съ граници: лозьята на Котаки Лагария, Ставри и Маноль Дошанови и отъ двѣ страни пктъ, принадлежащи на Георги Сотировъ; 3) че съ протоколъ отъ 2 юлий н. год. помощ. на сжд. приставъ е присѣдилъ лозьето върху послѣдний наддавачъ Л. Д. Чепариновъ, отъ гр. Станимака, на суммата 230 лева; 4) че никакво заявление при дѣлото нѣма съ което нѣкое за интересовано лице да се оплаква относително редовността или нередовността на извършената продажба, и 5) че всичкитѣ законни формалности сж спазени отъ помощ. сжд. приставъ при извършването на продажбата, то на тѣзи основание и ст. 465 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, опрѣдѣли: признава извършената отъ пом. сжд. приставъ на 2 юлий н. год. продажба за дѣйствителна и я утвърждава.

Да се издаде крѣпостенъ актъ върху името на Л. Д. Чепариновъ за горѣозначеното лозье слѣдъ като внесе слѣдующитѣ се берии.

Това опрѣдѣление подлѣжи на обжалвание предъ Пловдивский окръженъ съдъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ деньтъ на обнародванието му въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Гр. Станимака, 28 августъ 1891 год.

Мировий съдия: Ив. К. Тошковъ.

1—(1069)—1

Секретарь: Михайловъ.

Ловчанский мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Ловечский мирови съдия въ открито сждебно засѣдание на 13 февруарий 1891 год. разглѣда гражданското дѣло подъ № 1800 отъ 1890 год., възбудено по искътъ на Тошко П. Лукановъ, изъ гр. Ловечъ противъ Хюсеинъ, Айше и Хавва х. Юсуфови, отъ сжщий градъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ Турско, за $\frac{14}{24}$ части отъ една кшца въ стойность 2600 гроша.

Мировий съдия на основание чл. чл. 48, 71, 100, 103 и 115 отъ гражданското мирово сждопроизводство, рѣши: признава за дѣйствителна и законна продажбата извършена прѣзъ мѣсець юлий 1882 год. между Баручи Мехмедъ Ибрахимовъ, изъ градъ Ловечъ, повѣренникъ на Хюсеинъ Айше и Хавва х. Юсуфови, отъ сжщий градъ и Тошко П. Лукановъ, тоже изъ гр. Ловечъ „Кятибъ Вели

Махала“, Вимбашийска улица, при съсъди: Ахмедъ, Али Бегъ, х. Мехмедъ и пѣтъ, като осжда отвѣтниците да снабдятъ ищеца по казаната продажба съ надлѣжния крѣпостенъ актъ, въ противенъ случай да му повърнятъ вземанетъ отъ него чрезъ повѣренника имъ 2600 гроша, законната имъ лихва по 12% въ годината отъ 15 юлий 1882 год. до исплащанieto имъ и при това да му заплатятъ за публикуване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ 20 лева и 10 ст. и право за водение на дѣлото 26 лева, сжщо и разноскитѣ по изпълнението на рѣшението. — Това рѣшение е неокончателно съ право на отзивъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ деньтъ на еднократното публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ настоящата резолюция.

1—(1068)—1

Мировий съдия: С. Костовъ.

Ямболскій мирови съдия.**ВЪЗБРАНА № 843.**

На основание издадената отъ II Ямболскій мирови съдия на 8 февруарий 1891 година заповѣдь подъ № 87 и съгласно ст. 248 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, извѣствамъ, че за обезпечение искътъ отъ 190 лева на Георги А. Верзновъ, отъ г. Ямболъ, къмъ Мито х. Русевъ, отъ сжщий градъ, наложихъ възбрана на лозето му въ землището на гр. Ямболъ, въ мѣстността „Емекюй“, съ пространство около 3 декара и заграничено съ лозята на Василь Влаевъ, Вѣлю Ивановъ, Никола Боевъ и Георги Димитракчевъ.

Това имущество до освобождението му отъ настоящата възбрана не подлѣжи на отчуждение.

Гр. Ямболъ, 27 февруарий 1891 год.

1—(1098)—1 П. съд. приставъ: Д. Ц. Лучниковъ.

Варненскій градски мирови съдия.**ОБЯВЛЕНИЕ № 319.**

Варненскій градски мир. съдия, на II-й сждебенъ участъкъ, обявява, че за попечител надъ имота на починалий въ г. Варна Георги Петровъ (отъ с. Куманичево, Костурскій окръгъ, Македония), съ отсъствуещи наследници е назначенъ Варненскій жителъ Тома Димитровъ.

Гр. Варна, 28 февруарий 1891 год.

1—(1016)—1 Мировий съдия: В. Дражевъ.

Пловдивскій сждебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА № 481.**

До г-жа Гана Г. Митева, отъ с. Рахманлий, а сега съ неизвестно мѣстожителство въ Княжество България.

Тѣй като и до днесъ незаплатихте доброволно дългътъ си къмъ А. Груевъ, отъ г. Брѣзово, повѣренникъ на Вида Стоилова, то ви съобщавамъ, че отъ деньтъ на еднократното обнародване настоящата ми въ „Дър. Вѣстникъ“ и слѣдъ 10 дни ще пристѣпя къмъ описъ и оцѣнение на имуществата ви, на които е наложенъ заповѣдь.

Гр. Брѣзово, 4 мартъ 1891 год.

1—(1006)—1 Пом. съд. приставъ: С. Ранделовъ.

ПРИЗОВКА № 483.

До г-жа Гана Г. Митева, отъ с. Рахманлий, а сега съ неизвестно мѣстожителство въ Княжество България.

Тѣй като и до днесъ незаплатихте доброволно дългътъ си къмъ А. Груевъ, отъ г. Брѣзово, пълномощникъ на Н. Тамбуковъ, то ви съобщавамъ, че отъ деньтъ на еднократното обнародване на настоящето ми въ „Д. Вѣстникъ“ и слѣдъ 10 дни ще пристѣпя къмъ описъ и оцѣнение на имуществата ви, на които е наложенъ заповѣдь.

Гр. Брѣзово, 4 мартъ 1891 год.

1—(1005)—1 Пом. съд. приставъ: С. Ранделовъ.

Т.-Пазарджикскій сждебенъ приставъ.**ЗАПРѢЩЕНИЕ № 652.**

Подписанный, пом. съд. приставъ при Т.-Пазарджикскій окр. съдъ, на Пещерскій участъкъ, С. Докторовъ, на основание изпълнит. листъ подъ № 87, издаденъ отъ Т.-Пазарджикскій окр. съдъ, въ полза на Дамянъ Ст. Юруковъ, отъ гр. Т.-Пазарджикъ, противъ Василь Кабовъ, отъ Брацигово, за искъ 57 л. турски и 12 гр. златни и разноскитѣ и съгласно ст. 242 отъ Вр. Съд. Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика, че наложихъ заповѣдь върху слѣдующий недвижимъ имотъ собственъ на отвѣтника, а именно: къща, двоетажна, съ дворъ и 4 бакалски дюкяна, въ с. Брацигово, въ махалата „Долия-Перпери“, съ съсъди: Илия Цвѣтковъ, Христо Попъ Кънчовъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ, съ пространство около 300 кв. метра, който недвижимъ имотъ, съгласно ст. 248 отъ Врѣм. Сждеб. Правила неподлѣжи на отчуждение до снеманието настоящето ми запрѣщение.

Гр. Пещера, 2 мартъ 1891 год.

1—(1002)—1 Пом. съд. приставъ: С. Докторовъ.

Свищовскій сждебенъ приставъ.**ЗАПРѢЩЕНИЕ № 269.**

Подписанный, Иванъ Станчовъ, пом. сждеб. приставъ при Свищовскій окръженъ съдъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 2775, издаденъ отъ Свищовскій градски мирови съдия, въ полза на Атанасъ Данковъ, повѣренникъ на Н. Д. Желѣзовъ, отъ гр. Свищовъ, срещу Тодоръ И. Пановъ, отъ сжщий градъ, за 3232 гроша и разноскитѣ и съгласно ст. 248 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, обявявамъ съ настоящето си, че налагамъ заповѣдь на слѣдующитѣ на отвѣтника недвижими имоти, а именно:

1) къща, находяща се въ гр. Свищовъ, въ „Циганската махала“, при съсъди: Иванчо Гауровъ, Иванъ Гоая и пѣтъ;

2) лозе, 3 $\frac{1}{2}$ дюл., въ землището на гр. Свищовъ, въ мѣстността „Беляновицъ“, при съсъди: Стоянъ Гауровъ, Димитраки Кодовъ, Димитръ Спунеолу и пѣтъ;

3) лозе, 2 дюл., въ сжщото землище, въ мѣстността „Папаза“, при съсъди: Митю Иощевъ, пѣтъ и Митю Иощевъ;

4) лозе, 2 дюл., въ сжщото землище и мѣстность, при съсъди: Иванъ Казака, Юрданъ Пантофчията и пѣтъ.

Горнитѣ имоти не подлѣжатъ на отчуждение до снеманието настоящето.

Гр. Свищовъ, 28 януарий 1891 год.

1—(1102)—1 Пом. съд. приставъ: Ив. Станчовъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 348.

Подписанный, Ив. Станчевъ, помощникъ сждебенъ приставъ при Свищовскій окръженъ съдъ, на основание изпълнителный листъ № 145, издаденъ отъ Свищовскій

околийски мирови съдия, въ полза на Дончо Стояновъ, изъ г. Свищовъ, за обезпечение на искътъ му срещу Ангелъ Атевъ, изъ с. Козарь-Вълене, за 240 лева и разноска и съгласно ст. 248 отъ Врѣмнитѣ Сждеб. Правила, обявявамъ съ настоящето, че налагамъ заповоръ на слѣдующитѣ на отвѣтника недвижими имоти, находящи се въ землището на с. Козарь-Вълене:

1) една ливада, 15 дюл., при съсъди: Атанасъ Атевъ, Тодоръ Георгиевъ, ломета и Варненский пѣтъ;

2) нива, 8 дюлюма, въ „Сухия долъ“, при съсъди: Атанасъ Атевъ, Тодоръ Георгиевъ, Павли и пѣтъ;

3) нива, 8 дюлюма, на „Куру баиръ“, при съсъди: Атанасъ Атевъ, Гатю Петровъ, Иванъ Поповъ и Стоянъ Пашковъ.

Горнитѣ имоти не подлѣжатъ на отчуждение до снемание настоящето заповоръ.

Гр. Свищовъ, 4 февруарий 1891 год.

1—(1095)—1 Пом. съд. приставъ: Ив. Станчовъ.

Силистренский съдебенъ приставъ.

ЗАПРЪЩЕНИЕ № 231.

Подписанный, съдебенъ приставъ при Силистренский окръженъ съдъ, Никола Г. Сукнаровъ, на основание исполнительный листъ № 489, издаденъ отъ Силистренский окръженъ съдъ на 23 февруарий 1891 год. и съгласно ст. 248 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, чрезъ настоящето налагамъ заповоръ на недвижимитѣ имущества на длъжника Сали Ефенди х. Халиловъ, отъ г. Силистра, за обезпечение искътъ 2200 лева на х. Османъ Ергювели, отъ сѣщій градъ, а именно:

1) една къща, въ гр. Силистра, улица „Плѣвенска“ № 1067, съ граници: Владимиръ Поповъ, Османъ Ефенди и пѣтъ;

2) единъ дюкянъ, въ г. Силистра, улица „Полицейска“ № 833, съ граници: Петръ Чаушовъ, Османъ Ергювлю, Медресе и пѣтъ.

Горнето заповоръ не подлѣжи на отчуждаване до снеманието.

Гр. Силистра, 27 февруарий 1891 год.

1—(1096)—1 Съдебенъ приставъ: Сукнаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 148.

Подписанный, съдебенъ приставъ при Силистренский окръ. съдъ, Никола Г. Сукнаровъ, на основание исполнительный листъ № 3724, издаденъ отъ Силистренский окръ. съдъ на 27 октомврий 1890 год. и съгласно ст. ст. 452 465 отъ Врѣм. Съд. Правила, чрезъ настоящето обявявамъ, че слѣдъ трикратното му обнародване въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си при Силистренский окръ. съдъ въ гр. Силистра недвижимото имущество на длъжника Василь Иподимотопуло, изъ гр. Силистра, а именно: една къща, входяща се въ градъ Силистра, улица „Александрова“, подъ № 21, а сега № 1458 съ мѣстото и отъ 177½ кв. метра и дворътъ ѝ 84 кв. метра, построена отъ тухли и варъ и покрита съ керемиди (солидна направа), на два етажъ, първий етажъ съ двѣ стаи, вторий съ 4 стаи, една сала и единъ килеръ, съ граници: Диониси Падимотопулу, Петръ Саулеску и пѣтъ.

Горѣомянатата къща ще се продава за удовлетворение искътъ 1600 златни лева, лихвата имъ по 8%

отъ 2 юлий 1889 год. и глоба 4% отъ 2 юлий 1890 г. до исплащанието на Българската народна банка, помѣнхото имущество е подъ залогъ (ипотека) и продажбата ще почне отъ първата цѣна 1600 лева на горѣ.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ всѣки день въ канцеларията ми да разгледатъ формалноститѣ на продажбата сутрѣнь часътъ отъ 9—12 и отъ 2—4 послѣ пладнѣ съ исключение на празничнитѣ дни.

Гр. Силистра, 5 февруарий 1891 год.

3—(692)—3 Съд. приставъ: Сукнаровъ.

Търновский съдебенъ приставъ.

ЗАПРЪЩЕНИЕ № 327.

На основание исполнительный листъ № 220, издаденъ отъ I Горнѣ-Орѣховский мирови съдия на 25 януарий 1891 година и съгласно ст. ст. 242—248 отъ Врѣмнитѣ Сждеб. Правила, съ настоящето си налагамъ заповоръ на слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на длъжницата Мария Кънчева, изъ г. Горня-Орѣховица, за предварително обезпечение искътъ на Атанасъ Мариновъ, изъ сѣщій градъ, състоящъ отъ 400 лева, а именно:

1) една къща съ дворъ, около ¼ дюл., построена на единъ етажъ, съ 4 стаи, въ гр. Горня-Орѣховица, въ махала „Св. Никола“, съ граници: Схръ Пазаръ, Йорго Панаиотовъ, църковна ливада и Атанасъ Мариновъ.

Г. Горня-Орѣховица, 4 мартъ 1891 год.

1—(1089)—1 Пом. съд. приставъ: Минчевъ.

ЗАПРЪЩЕНИЕ № 228.

На основание исполнительный листъ № 143, издаденъ отъ I Горнѣ-Орѣховский мирови съдия на 17 януарий 1891 година и съгласно ст. ст. 242—248 отъ Врѣмнитѣ Сждеб. Правила, съ настоящето си налагамъ заповоръ на слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на длъжника Цвѣтко Бочевъ, изъ с. Поликраище, за предварително обезпечение иска на Димитръ и Михалъ Велеви, изъ сѣщото село, състоящъ отъ 180 лева и 45 ст. и станалитѣ разноси по изпълнението, а именно:

1) една нива, находяща се въ землището на с. Поликраище, на мѣстността „Меритъ“, около 4 дюлюма, съ граници: Волю Бобевъ, х. Петко Къневъ, Еню Къневъ Баблановъ и мера.

Г. Горня-Орѣховица, 19 януарий 1891 год.

1—(1088)—1 Пом. съд. приставъ: Минчевъ.

Старо-Загорский съдебенъ приставъ.

ВЪЗБРАНА № 558.

Подписанный, пом. съдеб. приставъ при Ст.-Загорский окръ. съдъ, на II исполнительенъ съдебенъ участъкъ, на основание заповѣдъта подъ № 475, издадена отъ I Казанлъжский мир. съдия на 23 февруарий 1891 година, въ полза на Г. Л. Груевъ, отъ гр. Казанлъжъ, повѣренникъ на Ст. Петковъ, частно нему и като настойникъ на Петка и Ивана Стефанови, отъ сѣщій градъ, противъ Мария Ив. Дамиянова, отъ сѣщій градъ, за наследство, то съгласно ст. 248 отъ Врѣм. Съд. Правила, налагамъ възбрана на $\frac{3}{11}$ части върху слѣдующитѣ отвѣтничкови недвижими имущества, а именно: 1) една къща, състояща се отъ 2 стаи, къща, соба, дворъ, сайвантъ, фурня, два дюкяна и подъ тѣхъ изба, при съсъди: Иванчо Кутевъ,

отъ двѣтѣ страни пѣтъ и наслѣдниците на Генчо Червенковъ; 2) лозье, въ Казанлъжско землище, въ мѣстността „Келикъ-дере“, при съсъди: Дончо Николовъ Мазинъ, пѣтъ и Ганю Диването, отъ 3 увр (4 декара и 8 ара); 3) нива, 1 $\frac{1}{2}$ увр. (2 декара и 4 ара), сѣщо землище, въ мѣстността „Новитѣ Лозья“, при съсъди: Икономъ П. Хр. Д. Караджовъ, Хр. Могилкоолу и Цвѣтко Мерджазовъ, и 4) нива, въ Емишлярско землище, при съсъди: Атанасъ Николовъ, Братя Иовчеви, Георги Широолу и Георги Гугошть.

Помѣнжитѣ имоти не подлѣжътъ на отчуждение до снеманieto настоящата възбрана.

Гр. Казанлъжъ, 1 мартъ 1891 год.

1—(982)—1 Пом. сжд. приставъ: К. К. Кутевъ.

Кюстендилскій сждебенъ приставъ.

ЗАПРѢЩЕНИЕ № 1089.

Подписанный, Георги Н. Чехларовъ, помощ. сждеб. приставъ при Кюстендилскій окръженъ сждъ, на Радомирскій участъкъ, на основание писменната заповѣдь издадена отъ II Радомирскій мирови сждия на 18 февруарий 1891 год. подъ № 753, съ настоящето си честь имамъ да обявя за знание, че налагамъ запоръ върху слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Косто Петруновъ, отъ с. Негованци, Радомирска околия и ваходящи се въ чердата на сѣщото село, именно: 1) ливада, въ мѣстность „Беглико“, отъ 5 увра, съсъди: Яне Христовъ отъ двѣ страни, Петрунови ливади и граовцитѣ съ ливали; 2) нива на „Прогово“, отъ 6 увр., съсъди: Нако Петруновъ, прогонъ, Васе Пауновъ и ровина; 3) нива у „Герено“, отъ 4 увр., съсъди: Нако Поевъ, Нако Петруновъ и Тасе Ивановъ. — Помѣнжитѣ имоти не подлѣжътъ на отчуждение до снеманieto настоящото запрѣщение, за обезпечение искътъ на Маноль Вожановъ, отъ с. Жедна, сѣщата околия.

1—(996)—3 П. сжд. приставъ: Г. Н. Чехларовъ.

Видинскій сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 553.

Подписанный, сжд. приставъ при Видинскій окр. сждъ, Д. Влаевъ, на основание изпълнит. листъ подъ № 1025, издаденъ отъ Видинскій градски мир. сждия, въ полза на Видинската митница, срещу Челеби Емрула, жителъ отъ г. Видинъ, за искъ отъ 800 л. и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 461 и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното му публикуване въ „Д. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ публично въ канцеларията си слѣдующето на отвѣтника недвижимо имущество: една къща, ваходяща се въ гр. Видинъ, подъ № 2863, въ улица „Райнина“, направена отъ простъ материалъ, покрита съ керемиди, съ дворъ около 1 дюл. и въ двора 1 мутвакъ и 1 сайвантъ за дърва и къщата е съ 4 отдѣления, между съсъди: отъ една страна къщата на Ахмедъ Вей Абрустъ Беговъ и отъ друга страна Капитанъ А. Николчовъ и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣнена за 1200 лева.

Желающитѣ г-да да купятъ казанната къща могатъ да се явятъ всѣки день до опрѣдѣленото врѣме освѣнъ празнични дни въ канцеларията ми за да наддаватъ.

Гр. Видинъ, 5 мартъ 1891 год.

1—(1054)—3 Сждебенъ приставъ: Д. Влаевъ.

Разградскій мирови сждия.

ПРИЗОВКА № 596.

Разградскій мирови сждия, на основание ст. 115, п. 1 отъ Вр. Сжд. Правила, призовава Тасю Христовъ Костаковъ и Гочу Хр. Костаковъ, жители първия отъ г. Горня-Орѣховица, втория живущъ въ г. Разградъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ камарата на Разградското мир. сждилище лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ три мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деня на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, за да отговорятъ на предявения противъ тѣхъ отъ Василий С. Икономовъ, отъ г. Разградъ, повѣренникъ на Димитръ П. Братвановъ, отъ гр. Горня-Орѣховица, искъ за 950 л. происходящи отъ 1 запись. — Въ случай на неявяване въ горѣозначения срокъ, сждията ще постъпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ граждан. мир. сждопроизводство.

Гр. Разградъ, 5 мартъ 1891 год.

1—(1046)—3 Мировий сждия: П. П. Мишковъ.

ПРИЗОВКА № 597.

Разградскій мирови сждия, на основание ст. 115, п. 1 отъ Вр. Сжд. Правила, призовава Хасанъ Салимовъ, жителъ отъ гр. Разградъ, а по настоящемъ живущъ въ Турция съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ камарата на повѣренный му сждъ лично или чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ три мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ деня на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, за да отговори на предявения срещу му искъ отъ Сжджкъ Ибишовъ, жителъ отъ гр. Разградъ, на сума 300 лева стойностъ на една къща и едно лозье или снабдяванетоъ съ надлѣжитѣ крѣпостни актове.

Въ случай на неявяване въ горния срокъ, мир. сждия ще постъпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мир. сждопроизводство.

Гр. Разградъ, 5 мартъ 1891 год.

1—(1048)—3 Мировий сждия: П. П. Мишковъ.

Плѣвенскій сждебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА № 384.

До г-на Вую Ивановъ, изъ с. Тодоричене, Луковитска околия, по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство.

Долуподписанный, пом. сжд. приставъ при Плѣвенскій окр. сждъ, на III-й Луковитски участъкъ, на основание изпълнит. листъ подъ № 5942, издаденъ отъ Плѣвенскій окр. сждъ ва 2 ноемврий 1888 год., въ полза на хазната, срещу Вую Ивановъ, за 305 л. и 25 ст. и др. разности които ще послѣдватъ по изпълнението, то на основание ст. 430 отъ Вр. Сжд. Правила, призовавамъ го да внесе чрѣзъ менъ дългътъ си въ двѣ недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ противенъ случай ще постъпи съгласно ст. ст. 433, 434 и 454 отъ Вр. Сжд. Правила къмъ описъ, оцѣнка и продажба на секвестриранитѣ недвижими имоти, а именно: 4 ниви, около 11 декара, въ Тодориченското помѣстие, двѣ лозья, въ сѣщото помѣстие, състоящи се около 2 $\frac{1}{2}$ декара, едно бранище, пакъ тамъ, около 4 декара.

С. Луковитъ, 5 мартъ 1891 год.

1—(1053)—3 Пом. сжд. приставъ: Хр. Тенавскій,

Доростоло-Червенский епарх. духов. съвѣтъ.**ПРИЗОВКА № 304.**

На основание чл. 8, глава XVII, часть пета отъ допълнението къмъ екзархийский уставъ, призовава се Игнатъ К. Жюваникъ, родомъ изъ с. Липовець, Киевска губерния, Россия, отсъствуващъ отъ прѣди шесть години неизвѣстно на кждѣ, да се яви предъ съвѣта, най-късно подиръ три мѣсеци отъ послѣдното трикратно обнародване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на заявения отъ съпругата му Елена Игнатовна Жюваникова, родена Спасова, изъ гр. Руссе, разводъ отъ брачните съпругески свърски.

Въ противенъ случай, ако до опрѣдлениа срокъ не се представи, дѣлото ще се разгльда въ отсъствието му и рѣши задочно.

Руссе, 6 мартъ 1891 година.

1—(1029)—3 Главенъ писарь: Х. Д. Билдиревъ.

Софийский окръженъ съдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ № 2133.**

Софийский окръженъ съдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, търси отклонившия се отъ предварителното сждебно дирение Алексю П. Георгиевъ, отъ с. Робово, Македония, бившии учителъ въ с. Кремиковци, Новоселска околия, обвиняемъ въ кражба, който има слѣдующитѣ отличителни чърти: възраст 28 годишна, ръстъ високъ, очи сиви, мустаци бѣли, рѣдки и малки, коса съвършено жълта, съ европейски дрѣхы и дълго палто.

Умолява се всѣки който знае или би узналъ мѣстопребиванието на отклонившия се Алексю П. Георгиевъ, да събощи на най-близката полицейска власть, а тази полѣдвята да го препроводи въ Софийский окръженъ съдъ.

София, 7 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Ив. Ивановъ.

1—(1028)—3 Подсекретарь: Хр. И. Ковачевъ.

Руссенский окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА № 1013.**

Руссенский окр. съдъ, на основание ст. 115, п. 3 отъ Вр. Сжд. Правила, призовава наслѣдницитѣ на покойний Лазаръ Михайловъ, изъ г. Руссе, да се явятъ сами лично или чрѣзъ свои повѣреници въ три мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“, за да се присъединятъ къмъ подаденото въ сждитѣ заявление отъ Иванъ Мицовъ, изъ гр. Руссе, братовъ синъ на покойния Лазаръ Михайловъ, съ което иска да се признае за законенъ наслѣдникъ на чича си Лазаръ Михайловъ.

Въ случай, че не се явятъ въ означений по-горѣ срокъ, то сждѣтъ ще пристъпи къмъ разгльждане заявлението на просителтъ въ тѣхно отсъствие.

Гр. Руссе, 1 мартъ 1891 год.

Предсѣдатель: Д. Тодоровъ.

1—(1042)—3 Подсекретарь: Ив. Я. Арnaudовъ.

Видинский градски мирови сждия.**ПРИЗОВКА № 1867.**

Видинский градски мир. сждия, съгласно ст. 115, п. 2 отъ Вр. Сжд. Правила, призовава бившата Видинска жителка, а по настоящемъ живуща въ Модане (Турция), Садика Ахмедова въ качеството ѝ на наслѣдница на почившата си дъщеря Фатиме и на починалия си съпругъ Мехмедъ Анджи Ашловъ, да се яви въ камарата на Видинското град. мир. сждилище слѣдъ два мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Д. Вѣстникъ“ сама лично или чрѣзъ законенъ повѣреникъ за да отговори на предявения срещу нея и Ахмедъ Мехмедъ Анджи Ашловъ отъ Георги Добриновичъ, повѣреникъ на Емине и Атидже Усейнови и Ашии Алиева, наслѣдници на Молла Усейнъ Ходъ Зааде, ж. изъ г. Видинъ, искъ на сума 693 л. и 60 ст. или 3467 гр.

Въ случай на неявяване, сждията ще постъпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мир. сждопроизводство.

Гр. Видинъ, 4 мартъ 1891 год.

Мировий сждия: Н. Хиновъ.

1—(1045)—3 Секретарь: Т. Цановъ.

Трънський мирови сждия.**ПРИЗОВКА № 45.**

Царибродский мирови сждия, съгласно чл. 115, п. 2 и 117 отъ Врѣменнитѣ Сжд. Правила, призовава Истатко Цвѣтковъ, отъ г. Царибродъ, а сега живущъ въ г. Пиротъ (Сърбия), да се яви въ камарата му слѣдъ два-мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата въ „Дър. Вѣстникъ“, за да отговори по исктъ № 45/1891 година, заведенъ отъ Гмитръ Младеновъ, отъ с. Бачево, за крѣпостенъ актъ на $\frac{1}{2}$ часть отъ 13 къса недвижими имоти или да му възвърне суммата 3762 гр. съ лихвитѣ и разноскаитѣ.

Въ случай на неявка мировий сждия ще постъпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското сждопроизводство. — Царибродъ, 8 мартъ 1891 год

Мировий сждия: Л. Димитровъ.

1—(1056)—3 Секретарь: Н. Павловъ.

Обявление.

Подписанный, Г. Чолаковъ, членъ на Софийский окръженъ съдъ, дѣловодителъ по несъстоятелността на Софийский търговецъ Е. Мерзани, на основание чл. 199 отъ търговския законъ, извѣстявамъ на кредиторитѣ на рѣчений Мерзани, че въ растоане на 20 дни отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, сж длъжни да се представятъ лично или чрѣзъ повѣреници предъ постоянния синдикъ Борисъ Кисимовъ, жителъ Софийский и да му предадѣтъ запискитѣ и документитѣ си, възъ които основаватъ своитѣ крeанси.

Три дни слѣдъ истичанието на горния срокъ ще се пристъпи къмъ освидѣтелствуване крeанситѣ, което ще стане въ сждебната зала на Софийский окръж. сждъ, въ 3 часа послѣ обѣдъ.

Г. София, мартъ 1891 год.

1—(1066)—3 Дѣловодителъ: Г. Чолаковъ.